

Nr 150

Av fru **Segerstedt Wiberg**, *angående statsrådets rätt att erhålla ordet vid kamrarnas överläggningar.*

(Lika lydande med motion nr 197 i Andra kammaren)

Enligt riksdagsordningen § 53 äger uti vardera kammaren statsrådets ledamöter tillträde med rättighet att deltaga i överläggningarna. Närmare regler om statsrådets rätt att deltaga i kamrarnas förhandlingar återfinnes i 12 § ordningsstadgan för respektive kamrar. Enligt denna bestämmelse gäller att, om någon av statsrådets ledamöter vill begagna sig av sin rätt att deltaga i överläggningarna, han skall göra anmälan därom hos talmanen, och att han då skall erhålla ordet oberoende av ordningen kammarens ledamöter emellan. Dock göres i paragrafen det förbehållet, att ledamot, som erhållit rätt till kort genmäle, äger yttra sig före statsrådsledamot.

Denna rätt för statsråden att när som helst ingripa i en riksdagsdebatt och utan att vara underkastade några särskilda tidsbegränsningar medför ofta att riksdagsdebatterna förryckes. Sedan ett statsråd utförligt polemiserat mot en eller flera kammarledamöter, måhända i ett timslångt anförande, har dessa ej annan möjlighet att komma till tals i omedelbar anslutning till statsrådsanförandet än att begära ordet till kort genmäle, vilket enligt 12 § 2 mom. respektive ordningsstadgor icke får överskrida tre minuter utom i särskilda fall, då ledamot kan få rätt till genmäle under sex minuter. I övrigt är kammarledamot hänvisad att begära ordet i slutet av debatten för att då återkomma till statsrådets inlägg.

Det synes rimligt att statsråden bör vara underkastade likartade regler som övriga talare. I andra parlament gäller vanligtvis regler om tidsbegränsning av inlägg även för regeringsledamöterna.

Olika vägar kan härvidlag beträdas. Det är icke möjligt att utan närmare utredning lägga fram mera detaljerade förslag om på vad sätt en sådan begränsning av statsrådets rätt att ingripa i debatten lämpligen bör föreskrivas. En möjlighet vore, att statsråd skulle ha att anmäla sig på talarlistan på samma sätt som kammarledamöterna. De skulle visserligen ha en ovillkorlig rätt att få ordet också utanför denna lista, men talartiden skulle då vara begränsad exempelvis till tio eller femton minuter. En sådan tidrymd synes tillräcklig för ett statsråd att utveckla sina synpunkter på en fråga i en debatt, i vilken han ej från början avsett att deltaga.

Efter vederbörlig utredning torde närmare föreskrifter i ämnet kunna utformas av vederbörande utskott.

Mot bakgrund av det anförda får jag hemställa,
att riksdagen måtte besluta om ändrade regler för stats-
råds rätt att erhålla ordet i kamrarnas överläggningar i en-
lighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1966

Ingrid Segerstedt Wiberg

Nr 151

Av herr **Wirtén** och herr **Eriksson, Karl-Erik**, om sänkning av
rösträttsåldern.

(Lika lydande med motion nr 201 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1966

Rolf Wirtén

Karl-Erik Eriksson
